

Keményesvidék

(„KISCZELLE és VIDEKE“)

Szerkesztés minden vasárnap.

(„KISCZELLE és VIDEKE“)

Egy évre . . . 8 kor. | Negyedevre . . . 2 kor. —
Fél évre . . . 4 kor. | Egyes száma ára . . . 5 kor.
Tasaitóknak és jegyzőknek egy évre 3 kor., félévre 2 kor.
Ha Kisczelle városi irattartóiban: kedden és pénteken

Feloldó szerkesztő:
Kiss Gyula

Szerkesztőség és kiadónival: Csékönyök, Dömöki-utca, Gombás ház — Ekerfalvatól félóra a kiadónival és Gy. Zeigmond István és házvezetkésnök

(R. I.) Egy angol folyóirat karácsonyi számának címlapján a következő kép jelent meg: Az öreg december, min. nagy apa egy kis unokát tart a karján és ez a kis unoka, ez január. Nagyon kedves, bájos kép. Igazi angol humor van benne és nem tudjuk, hogy a rajzoló szánászárdékkal tette e, vagy csak a kép bájos sága kedvéért, de van benne valami, ami szomorú prognózi akár lenni.

A kis január, a mint belekap a vén december szemébe, mutatja azt mutatná, hogy ez a két hónap, az elmúlt esztendő utolsó hónapja és a kálded gyermek, a jövő esztendő csecsemőhónapja, olyan nagyon szeretnék egymást, olyan bizalmas lábon állnának egymással. Az öreg december pedig karján hordja a kis Januárt, a mely az ő teste, az ő lelke, az ő unokája.

Ha végig gondoljuk ezen az esztendőn, bizony szomorúság fog el bennünket, mikor az jut az eszünkbe, hogy ennek az esztendőnek december hónapja fogja karjára emelni, karján tartani a jövő januárt. Hát az 1914-es esztendő első hónapja sem fog meggyugvást hozni. Az sem lesz jobb, vigabb, kedvesebb, az sem lesz enyhébb, mint ennek az utolsó hónapnak az unokája, az is ebből a szomorú családból származott gyermek lesz. Nem hihetjük el. Nem szabad elhinnünk. Mert ha még

azt is elhinnők, akkor már valóban szomorúan, kétségbeesetten, csüggedten kellene lehajtanunk a fejnket és azt várunk, hogy — bocsánat az unepélyes alka. omhoz nem illő — szívtálya-ítéletért — mikor út bele az isten nyílna ebbe a kerek világba.

Egy hosszú esztendő utolsó napján letarolt erdőkre, ehervadt reményekre, megrikkult embersorokra tekintésünk vissza az egész világban, de különösen a magunk házatáján. Haboru, katonai kezen lét, járványok, arvizveszedelem, ezek a képek jutnak eszünkbe a szerencsétlen 1913-as évre gondolva, Mintha az utolsó ítélet napja következett volna el. Mintha ezt az eset a másik tatarjárás évének szánta volna a gondviselés. Nem tudjuk, valóban olyan sokat bűnözünk, annyira megromlott-e ennek az országnak a nepe és ennek a népnek a lelke, hogy új Szódoma és Gomorha sorsa vár reá. Nem tudunk semmit és ma már bizonytalanok vagyunk minden iránt.

Bizalmatlanok vagyunk a mult iránt, mert ugy érezzük néha-néha, hogy bizony kár volt ezer esztendőn keresztül karunk megfeszítésével, vértünk hullásával, védelmeni ezt a földet, ha ilyen szomorú pusztulásra vagyunk kárhivatva. Bizalmatlanok vagyunk a jelen iránt, nem hiszünk senkinek és senkiben, nem hiszünk senkinek és semmiben. Mert nem hiszünk és nem bízhatunk azok után, a mik bennünket értek, bajok, szenvedések,

kárhovatok. Az emberi bizalom ugyan látszólag kimeríthetetlen forrás, de táplálni azért kell, mert különben egyszer csak elfogy, lassan csöngödenik, végre elakad. És ezért nincs már bizalmunk a jövőben sem. Nem tudunk már magunkról annyi erőt, annyi lelki erőt feltételezni, hogy ebből a helyesből kifjuszunk, megmeneküljünk, feltápáskodjunk.

De van a bizalomnál, illetve a bizalmatlanságnál egy sokkal nagyobb ereje az emberi léleknek. Labilisabb, ingatagabb alapokon áll ugyan, mint a bizalom, de az ingatag alapon tömören és megdöntetetlenül van felépítve. Ez a nagy erő a remény. Most, mikor már minden körül szakad, mikor valóban a bizalom lángja utolsókat lobban szivünkben, ma a reményhez kell folyamodnunk. Remélnünk kell, mert ha még nem is reméltünk, akkor körülbelül mindannyian, a kik már a reményüket is elvesztették, befojuszhatk földi létüket.

Az esztendő utolsó számának a rubrikáján megjelent számán megvalósítva látjuk majd a reményeinket és elmosódnak róla a kétségnek és szomorúságok. Ebben az értelemben kívánunk boldog új évet mindenkinek.

babba Miksa János gróf meggyésuspök 12 ezer korona költészettel a villamosvilágítást. Előző éjjel ragyogott villamos fényben a szép egyház.

A liget leánya.

Irtja: Székelyi Zoltán

— De velem fogas élni?
— Nem én.
— Pedig én a kastélyt és a kertet kettőnk nevére írtattam.
— Szikim tagadón ránta a fejét.
— Nem kell nekem, megfústem én az árnémet ugy, mint eddig.
— Hát nem kelliek?
— Nem.
— A hata mas terméti asszony, a liget egykori leánya, dühösen fürödt rá:
— Akkor takarodj!
— A férfi megállt, a bamba arcon mintha az értelmének egy sugara fényelt volna. A ssemé nedveinek létesoit.
— Ne haragudj Kati, de nekem olyan a vérem . . .
— Milyen?
— Mint az apámé volt.

— Hát milyen volt az apád vére? — kérdeste Kati asszony különös érdeklődéssel.
— Olyan, hogy megölte az anyámat, mert az egyszer hamis volt hozzá.
— Igazán?
— Ugy ám . . . Szegény apám, a börtönben halt meg. Nem is látta soha édesanyám sírhalmát, pedig nagyon szerette.
Kati önkéntlenül közelebb húzódott férjéhez:
— Megtudnál te engem ölni? — kérdeste csaknem suttogva.
Szikim Lejzi igent bólintott.
— No hát ölj meg! — kiáltotta Kati, szótárva két karját — én megcsaltalak százszor és százszor, én a leggyalázosabb teremtes voltam, én pénzért adtam el magamat! Nos, ott a szabadban az oltókész, vedd elő.
— Nem bántalak, Kati.
Kati homár ment és gyöngéden megfogta a kezét
— Ugye azért nem bántam, mert már nem szeretsz?

— De szeretlek.
— Igazán?
— Ha mondom . . .
— Hát akkor öl meg!
— Ő fogta át férje derekát és
gáhos szorította. Kati
— Jaj, Kati, negyen öl meg, ne bánta!
— Mi fáj, Lóci?
— A derekam . . . hát volt bamba, meg nem gyógyult be.
— Megkésztél valakit? — kérdeste Kati gyöngéden.
— Jaj — kérdeste — ki esküvőnkön a rothadt narancsot dobta az arcomba?
— Én micsoda most a Házi Plaha?
— Pofon-maminája van.
— No hát menjünk egy kicsit pofonkodni hozzá, Gyere kísérj el.
Elindultak. Mikor a kertajtához értek, Kati elkérte férjétől az oltókést és a mogyorófabokr-

Wotan Lámpa

A legújabb és a legartikesebb izzólámpa.
Kis méretű izzólámpák 70% árammegtakarítással.

Rögzített villamoscsatlakozással. Villamoskapcsolóval és a Magyar Siemens-Southern-Gesellschaft, U. 10. sz. sz. sz. sz. sz.

Farsang

Bóhó Karnevál herceg bevonulni késett...

A jókedvhez nincs a kellő hangulat, hiszen nem hogy mulatni vágyunk...

Farsang azért mégis lesz. Nemcsak azért, mert a kalendárium hirdeti...

Furcsa, ugyasólván, kényszerű farsangra lehet tehát kiutasunk az idén...

képe a gazdasági depresszió hatása alatt is létező...

- Szervusz Pepi — kialottia Kati barát...
Hogyan ismernek! — örvendezett a pofosó masinás...
Sépe tőled — válaszolt Kati — de egyedülre maradt...

Végig szalított arón a mogyorófalpalcival a pofosómasinás felismerve a helyzetét...

azok is táncoltak, a kik tancolni nem tudják...
ők olyan fantasztikus táncot látnak, miket egy soha tanult táncolni nem látott tanítótló tanultak...

De ez azért mégse lesz a legnagyobb baja az idei farsangnak...
Barba mielőbb gondtalanabb, kevesebb súlyos lenne az élet, hogy virgouc Karneval herceget jobb kedvvel, habortat. an derültséggel fogadhatnók.

H I R E K

— Olvasóinkhoz. A „Kemenesvidék” Imai számával tizenhatodik évfolyamába lépött...
— Főispáni kivonás. Bekássy István főispán Sumogyi Aladár főszerkesztésű főszerkesztésű főszerkesztésű...

hasznos időzöllettel: „Kemenesvidék” szerkesztősége és kiadóhivatala.

akkor ott, az ujjongó néptömeg előtt áldozta és homlokon csókoita...
Három hónappal később Szikam Lojosi megölte a feleséget...

Minden ember szoreti az igazságot, de a becsetlen csak magának, a becsületes ellenben minden felebarátjának...
Igaz ügyért fűszdni még akkor is kötelező, miha már a sikerhez nincs remény...

— Főispáni ebéd. Békassy István főispán, a Fek dr. Kolumen Tivadár és Pietiuta Ferenc dr. Cellidomlókrol.

— Karácsony estei körképben. Helyeskedik mint minden szombati adunk hírt arról a vasárnap szüneteltetéséről...
— Főispáni kivonás. Bekássy István főispán Sumogyi Aladár főszerkesztésű főszerkesztésű főszerkesztésű...

— Helyettes Ajkai Ajkay Gyula volt országgyűlési képviselő, sárvári földbirtokos, Vasvármegye törvényhatósági bizottságának tagja...

— Új év. Csütörtök óta új keletet írunk: 1914-et. Mit rejt méhében az új év, ki tudja megmondani...
— Hála nap. Sárközy Mátyás újkövai vérségi gazda bekecs egyetértésben elcsalásával mindaddig...

— Az új vasúti elkötelezés. A Körömend — Nemesújvári h. v. r. t. körömdéi — kereskedelmi miniszter a szombathelyi — plinkósdéi vasúti vasút közigazgatási bejárati elrendeléséről...
— Az új vasúti elkötelezés. A Körömend — Nemesújvári h. v. r. t. körömdéi — kereskedelmi miniszter a szombathelyi — plinkósdéi vasúti vasút közigazgatási bejárati elrendeléséről...

